

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/699/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111230999
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičiková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7111230999.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, proti žalovanému A. E., E., M. XX, o zaplatenie 2.874,29 eur istiny s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 13C/220/2012-90 z 2.5.2014 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) konanie zastavil, vo vzťahu žalobcu a žalovaného účastníkom náhradu trov konania nepriznal a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov právneho zast. 615,58 eur, ktorú je povinný žalobca zaplatiť na účet právneho zást. vedľajšieho účastníka JUDr. Ambróza Motyku, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení, o.i., uviedol, keďže dôvodom zastavenia konania bol procesný úkon žalobcu (späťvzatie žaloby), vychádzajúc z procesného zavinenia je žalobca v zmysle prvej vety § 146 ods. 2 O.s.p. povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, ktoré mu vznikli titulom právneho zast. JUDr. Ambrózom Motykom 615,38 eur. Poukázal na to, že vedľajší účastník na strane žalovaného vstúpil do konania 19.3.2012, že jeho hlavnou náplňou činnosti je zastupovanie spotrebiteľov a ochrana ich spotrebiteľských práv v konaní pred súdom, resp. ich podpora formou vedľajšieho účastníctva, že 29.10.2012 podal vedľajší účastník vyjadrenie k žalobe, v ktorom vzniesol námietku premlčania a uviedol, že žalobca podal žalobu po uplynutí premlčacej lehoty, z tohto dôvodu žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. V dôsledku tohto vyjadrenia vedľajšieho účastníka žalobca zbral žalobu späť. Z uvedeného dôvodu mal za to, že tieto trovy vedľajšieho účastníka boli účelne vynaložené na bránenie práva žalovaného a preto vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zast. JUDr. Ambrózom Motykom 615,58 eur. Tieto trovy určil v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Konštatoval, že v danom prípade predmetom konania bola pohľadávka žalobcu 2.874,29 eur, hodnotu 1 úkonu právnej pomoci vyčíslil v sume 111,21 eur a priznal zást. vedľajšieho účastníka za 3 úkony právnej pomoci po 111,21 eur, príprava a prevzatie zast. z 2.1.2012, vyjadrenie vo veci z 26.10.2012, zast. na pojednávaní 29.5.2013, režijný paušál 2 x 7,63 eur, 1 x 7,81 eur, cestovné podľa § 15 písm. a) cit. vyhl. 52,20 eur za cestu zo Stropkova do Košíc a späť 29.5.2013 na pojednávanie osobným motorovým vozidlom zn. TOYOTA RAV 4, EČV: SP 111AH, sadzba 0,29 eur/km, 0,29 eur x 180 km, náhradu za stratu času podľa § 17 ods. 1 cit. vyhl. 8 začatých polhodín x 13,01 eur = 104,08 eur za pojednávanie 29.5.2013, 20 % DPH 102,60 eur podľa § 18 ods. 3 vyhl.

Proti uzneseniu v časti, v ktorej súd zaviazal žalobcu na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol zmeniť uznesenie v napadnutej časti tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nebola priznaná, zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci. Poukazoval na cieľ Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vyplývajúci z § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007. Bol toho názoru, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Poukazoval na to, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, že má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. V ďalšej časti odvolania citoval dôvodovú správu k zák. č. 384/2008 Z.z. Zdôrazňoval, že z vlastných skúseností má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré zároveň obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Mal za zrejmé, že združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Poukazoval na to, že paušálny vstup združenia zast. advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiaden dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov. Namietal, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.. Upozorňoval, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Zdôraznil, že obdobný právny názor bol vyslovený aj Ústavným súdom (ďalej len ÚS) SR v Náleze II. ÚS 78/03, aj v rozhodnutí Krajského súdu (ďalej len KS) Banská Bystrica sp. zn. 16Co/100/2012. V tejto súvislosti citoval viaceré sp. zn., v ktorých rozhodnutiach bol zaujatý obdobný právny názor, a to KS Bratislava, KS Košice, KS Nitra, KS Prešov a KS Žilina. Poukazoval na to, že združenie žalovaného v konaní nezastupuje. Mal za to, že ust. Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa a žiadne z predmetných ust. nepoukazuje na to, že by sa združenie na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Napokon uviedol, že rozhodnutím súdu dochádza len k podpore nekorektného postupu zo strany združení ako vedľajších účastníkov, ktorých prvotný cieľ, spočívajúci v ochrane spotrebiteľa ustúpil snahe o profitovanie z trov právneho zast., keďže je prinajmenšom pozoruhodné, že združenie na ochranu spotrebiteľa nevstupuje do všetkých konaní, ktorých je jedným z účastníkov konania spotrebiteľ, ale len do tých konaní, kde má záruky úspechu vo veci prostredníctvom jednoduchých opakovaných podaní, čo vedie k nehospodárnemu a neúčelnému priznaniu trov právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie v jeho napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a uplatnil si aj právo na náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu 76,38 eur.

Poukázal na rozhodnutia súdov a jednotlivých senátov, ktoré sú podľa jeho názoru súladné so zákonom a z ktorých vyplýva jednoznačne jeho právo na právne zast. a právo na náhradu trov z úspešných súdnych sporov. Poukázal aj na to, že zo skutkového stavu v predmetnej veci jednoznačne vyplýva, že žalobca vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia žalobu späť potom, čo do konania vstúpil a vo svojom vyjadrení z 26.10.2012 vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatnenej pohľadávky, čím určil líniu procesnej obrany proti žalobe. Zdôraznil, že ak by žalobca nevezal žalobu späť, že musel byť vo veci neúspešný, pretože súd by prihliadal na premlčanie uplatneného nároku pre dôvodne uplatnenú námietku premlčania, že za neodôvodnený dispozičný úkon (späťvzatie žaloby) musí žalobca znášať dôsledky. Citujúc znenie § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., s poukazom na súdnu prax (uznesenie NS SR 4Cdo/4/2010 zo 14.9.201, 7Mcdo/4/2010 a II.ÚS 281/2011), poukázal na to, že v predmetom konaní je dôležité to, že dosiahol procesný úspech na strane žalovaného a trovy by sa mali posudzovať predovšetkým z procesného hľadiska.

Uznesenie okrem výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom odvolaním nebolo napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods. 1,3 O.s.p.), preto nebolo v odvolacom konaní v uvedenom rozsahu preskúmané.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno odvolanie rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania), prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a uznesenie vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., lebo je vecne správne. Jeho odôvodnenie má podklad v ním zistenom skutkovom stave. Odvolací súd sa s ním stotožňuje, pretože dôvody napadnutého uznesenia sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní, ktoré je neopodstatnené.

K správnym a presvedčivým dôvodom uvedeným v uznesení je potrebné dodať, že otázku účelosti vynaložených trov je potrebné interpretovať v súlade s čl. 47 ods. 2 Ústavy, § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z., vzhľadom na to, že žalobca namietal účelnosť trov vynaložených vedľajším účastníkom poukazujúc na to, že vedľajší účastník - združenie bol zastúpený advokátom podľa zák.č. 250/2007 Z.z.

Podľa Ústavy SR každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zast. účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zast. advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov, takéto združenie môže byť vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred prísl. súdom (znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa).

Je potrebné zdôrazniť, že len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže podľa odvolacieho súdu vyvodzovať, že takéto združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zast. advokátom. Navyše v zák. č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ust., ani jedno z týchto ust. a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takémuto združeniu, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi, konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane zast. advokátom. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na čl. 2, ods. 3 Ústavy, podľa ktorého každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Združeniu žiaden zákon nezakazuje byť zast. advokátom.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v danom prípade úkony vedľajšieho účastníka, za ktoré mu bola priznaná náhrada trov konania, sú úkonmi účelnými, prihliadnuc na obsah spisu.

Z podania zo 14.3.2012 (č.l. 24a) vyplýva, že vedľajší účastník 14.3.2012 vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p., že podaním z 26.10.2012, došlým súdu 29.10.2012 (č.l. 44-48) vzniesol voči uplatnenému nároku žalobcu námietku premlčania, že žalobca podaním z 24.4.2014 zobral žalobu späť.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platí pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania, rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca nemal ani v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov. Žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli a úspešnému vedľajšiemu účastníkovi by patrilo právo na náhradu trov odvolacieho konania z titulu trov právneho zást. za vyjadrenie k odvolaniu, avšak vo vyjadrení k

odvolaniu nejde o účelne vynaložené trovy, vzhľadom na to, že v ňom iba opakuje skutočnosti uvádzané už pred súdom prvého stupňa.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.